

Δεν φταίει μόνο ο Μπόλονι στον Παναθηναϊκό

Το ζήσαμε και αυτό να δούμε τον Παναθηναϊκό να κερδίζει καθαρά τον Ολυμπιακό στο ντέρμπι και έπειτα να «πέφτει ο διακόπτης» και να χάνει από τον ΠΑΣ Γιάννινα τρεις φορές μέσα σε δυόμιση εβδομάδες, οπότε και τον στόχο της Ευρώπης να απομακρύνεται...

Ο Ρουμάνος Μπόλονι έχει και αγωνιστικές ευθύνες και έχει και θέματα στο χαρακτήρα του, πράγματα που θα εξηγήσουμε παρακάτω. Στ'αλήθεια όμως, ποιος πιστεύει ότι η απομάκρυνση του τη δεδομένη στιγμή θα ωφελήσει σε κάτι την ομάδα ;

Μήπως ο Μπόλονι δεν πήρε τον Παναθηναϊκό ενδέκατο και τον πήγε τέταρτο και πέμπτο ; Ο ίδιος προπονητής δεν κέρδισε Ολυμπιακό, ΑΕΚ, και Άρη ; Δεν μπορεί λοιπόν να φταίει για όλα αυτός και ξαφνικά να έγινε άμπαλος...

Ούτε συμφωνώ με την ανάλυση πως οι μέχρι τώρα νίκες ήταν τυχερές και μόνο προϊόν αντιποδοσφαίρου. Και δεν συμφωνώ διότι μέχρι τότε ο Παναθηναϊκός δεν εντυπωσίαζε μεν (ειδικά δημιουργικά), αλλά έκανε και κάποια πράγματα σωστά μέσα στο γήπεδο που έφεραν τα θετικά αποτελέσματα.

Είχε καλή αμυντική συμπεριφορά, έτρεχαν μάρκαραν και έβγαζαν και κάποιους στοιχειώδεις αυτοματισμούς, κάτι που δεν κάνουν καθόλου το τελευταίο διάστημα.

Και να φύγει λοιπόν ο Μπόλονι ποιος σοβαρός προπονητής, είτε Έλληνας είτε ξένος, μπορεί να έρθει σε αυτό τον Παναθηναϊκό με χρήματα «ψίχουλα» και μια ανύπαρκτη διοίκηση και με ένα μέτριο (ή έστω ανεπαρκές για μεγάλους στόχους) ρόστερ ;

Και ακόμη, αν πχ. αύριο ο Αλαφούζος βάλει πωλητήριο σε όλους αυτούς τους παίκτες, πόσοι από αυτούς πιστεύετε ότι θα

φέρουν προστάσεις και θα μπορέσουν να πωληθούν ; Πιστεύω ελάχιστοι...

Κακά τα ψέματα αν φύγει αυτή την ώρα ο **Μπόλονι** θα ισοδυναμεί με “λευκή πετσέτα” για τον Παναθηναϊκό, καθώς κανένας καλύτερος δεν μπορεί να τον αντικαταστήσει. Ειδικά αυτά που ακούγονται για προπονητές όπως **Αναστασίου** και **Σιλαϊδόπουλος** είναι αστειότητες και αν γίνουν πραγματικότητα θα είναι μια ακόμα “πατάτα” του **Αλαφούζου**...

Ας μην ξεχνάμε πως μιλάμε για μια διοίκηση ενός **Αλαφούζου** ο οποίος έχει την ομάδα παρατημένη, δηλαδή αποκτά μόνο δανεικούς ελεύθερους και ξέμπαρκους παίκτες, δεν πατάει ποτέ στο γήπεδο, δεν μιλάει με τους παίκτες, δεν επιβραβεύει τις νίκες και δεν «τρίζει τα δόντια» στις ήττες.

Εδώ ερχόμαστε λοιπόν σε ένα σημαντικό ζήτημα. Η διοίκηση δεν έχει καν ορίσει πριμ εξόδου στην Ευρώπη (κάτι που υποτίθεται ότι είναι ο βασικός στόχος της ομάδας), αλλά δεν έδωσε ούτε και πριμ για τη νίκη επί του Ολυμπιακού παρότι οι παίκτες το ζήτησαν.

Έτσι η εξήγηση για την καθίζηση γίνεται πιο απλή. Πρώτον οι παίκτες «ξενέρωσαν» και δεν τα δίνουν όλα, ξέροντας μάλιστα ότι η αξία τους έχει «ταβάνι» και ότι αυτή είναι η ευκαιρία τους να βγάλουν κάποια αξιοπρεπή χρήματα.

Δεύτερον ορισμένοι από τους παίκτες έχουν σηκώσει το δικό τους «μπαϊράκι» και δεν πειθαρχούν αρκετά και εδώ δεν έχουν δίκιο. Δεδομένου ότι και η διοίκηση είναι ανύπαρκτη, ο Ρουμάνος πρέπει να τους διαχειριστεί από μόνος του. Δεν μπορεί να το κάνει όμως διότι ο χαρακτήρας του είναι τριτοκοσμικός Βαλκανικός, δηλαδή πολύ ευέξαπτος και δεν διαθέτει καμία διπλωματία.

Και ναι μεν η ομάδα ενισχύθηκε στοιχειωδώς τον χειμώνα, αλλά ο **Μπόλονι** έκανε κακή διαχείριση των παικτών που ήρθαν, βάζοντάς τους να παίζουν συνεχόμενα παιχνίδια, με αποτέλεσμα να έρθουν τραυματισμοί (με πιο σημαντικό όλων του σημαντικού

Σανκαρέ) .

Μέσα σε όλα τα κακά άρχισε να φαίνεται και η δημιουργική αδυναμία του Παναθηναϊκού που-ειδικά όταν βρεθεί πίσω στο σκορ και του κλειστεί στην άμυνα ο αντίπαλος-είναι πολύ κομβική. Και εδώ βέβαια έχει ευθύνη ο Ρουμάνος...

Κάπως έτσι λοιπόν ξεφούσκωσε άδοξα ο Παναθηναϊκός, μέσα σε λίγες ημέρες από το νικητήριο ντέρμπι, και οι λόγοι δεν είναι μόνο αγωνιστικοί καθώς-όπως λέει και ο λαός-με πορδές δε βάφονται αυγά !

Η λογική λέει ότι ο Παναθηναϊκός δύσκολα θα βγει στην Ευρώπη φέτος και με οποιονδήποτε προπονητή στον πάγκο...Επίσης η λογική λέει ότι αν δεν σοβαρευτεί ή αν δεν πουλήσει την ομάδα ο Αλαφούζος, προκοπή και διακρίσεις δεν πρόκειται να δει και όλα τα αγωνιστικά πλάνα θα πηγαίνουν στο βρόντο. Και αν δει κάποιες καλές νίκες-όπως είδε μέχρι πρόσφατα-αυτές θα είναι κυρίως πρόσκαιρες και συγκυριακές.